

[Landbrugsministeren]

dansk landbrug skal drives af fremmede investorer.

Herudover vil det være nødvendigt at se nærmere på reguleringen af den pågældende anpart i takt med værdistigningerne, på spørgsmålet om realisering af anpartshaverens udbytte m. m. En udløsning af anparterne i tilfælde af ejerskifte vil medføre problemer for køber. For så vidt anparten knyttes til jordværdien, bliver der tale om en udvikling, der kan sammenlignes med et sektorspecifikt indeks. Knyttes anparten til hele bedriften, bliver der tale om at erhverve sig en anpart af et aktiv, der må forventes at være underkastet en permanent værdistigning, nemlig jorden, og en anpart i et aktiv, hvis værdi forringes, nemlig bygningerne, de tekniske installationer m. v.

En afklaring af de mange tekniske og praktiske problemer, som de foreliggende forslag rejser, er ønskelig og vil kunne ske i et embedsmandsudvalg.

Regeringen er indstillet på at nedsætte et sådant udvalg og bede det komme med konkrete gennemførelsesforslag så hurtigt som muligt.

Jordbankens formål, som er angivet i nr. B 35, litra b, kan imødekommes gennem forbedringer i jordfordelingsarbejdet, jordkøbslån m. v., men jeg må gøre opmærksom på, at det vil kræve øgede midler, hvad regeringen også gerne vil drøfte med folketinget.

Det radikale venstre peger endvidere på en forøgelse af gældssaneringslovens rammer. Det har SF også gjort i offentlige udtalelser, og det indgår også som et element i B 18 stillet af de konservative, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti.

Regeringen er enig i, at der skal ske en videreførelse af gældssaneringsloven og en udvidelse af dens rammer. Regeringen vil fremsætte lovforslag herom og vil i dette forslag søge at tilgodese ønskerne om frivillige akkordordninger. Det er tanken at fastholde hovedlinjerne i den nuværende lov i den ny og navnlig at fastholde den stramning af administrationen, som blev fastlagt efter forhandlingen med landbrugets organisationer i sommeren 1981. Statens deltagelse i akkordordninger vil jeg også overveje positivt.

Jeg tror, dette må kunne danne baggrund for en bred enighed. Jeg har svært ved at bedømme tankerne i beslutningsforslag nr. B 18 fremsat af de fire partier. Der er ikke i de

fire partiers beslutningsforslag givet uddybende bemærkninger overhovedet til dette punkt, men når jeg i aviserne læser referater af, hvad medlemmer af venstres folketingsgruppe udtaler, kan jeg se, at i hvert fald nogle af disse mener, at der i dette forslag ligger statsudgifter på 10 til 15 mia kr.

Jeg vil gerne vide, om det er forslagsstillerens mening. Jeg er naturligvis ikke mindst spændt på det konservative folkepartis mening, da dette parti jo er særdeles interesseret i en begrænsning af de offentlige udgifter.

I beslutningsforslag nr. B 18 fastslås det, at der skal være adgang til refinansiering og omprioritering af finanslån med K-lån. Igen må jeg spørge firkloverpartierne, hvilket beløb man forestiller sig. Landbrugets samlede finanslån til udlandet kan anslås til at udgøre knap 4 mia kr. Er det dette beløb, man taler om? Der vil ofte være mulighed for at refinansiere restgælden med et nyt finanslån ved lånets udløb, ligesom der ved refinansiering og i øvrigt i mange tilfælde med 6 måneders mellemrum i lånets løbetid er mulighed for at omlægge lånene til mere hensigtsmæssige valutaer eller valutasammensætninger.

Det er regeringens opfattelse, at den foreslåede refinansiering af finanslån med K-lån giver anledning til en række alvorlige betænkeligheder. Det offentlige behov for låntagning i udlandet er i forvejen stort. Skal der til dette formål yderligere optages lån i udlandet af staten, vil behovet for at stimulere til privat udenlandsk lånoptagelse vokse, for det offentlige kan jo ikke låne ubegrænset uden skade for kreditværdigheden. Dette betyder igen, at de indenlandske lånevilkår må strammes, og det vil jo ikke være en hjælp for landbruget; det ville i hvert fald ikke være en hjælp for de landmænd, der optog indenlandske lån i stedet for udenlandske lån.

Hertil kommer, at der er grænser for, hvor mange K-lån der kan etableres. En refinansiering af finanslånemassen med K-lån vil beslaglægge en betydelig K-låneramme. Det er regeringens principielle opfattelse, at K-lån bør reserveres til nyinvesteringer og ikke anvendes til refinansiering.

Jeg har i øvrigt undret mig over, at man, samtidig med at man vil pålægge staten yderligere låneforpligtelser i udlandet, her i folketinget stemmer imod forslag om optagelse af statslån.